

Божията Майка, покровителка и защитница на всички страдащи? Где ли е Богородица?

Ангелътъ Божи се усмихналъ и отговорилъ:

— Майката на Господа Иисуса Христа не е въ рая.

— А защо?... Где е тя?

Ангелътъ продължилъ:

— Богородица, знай това, се намира повече при людски тъ неволи. Тя сама е видѣла страданията на своя Синъ, и затова знае какво значи да страда нѣкой; тя вижда всички човѣшки неволи. Ето защо, пресвета Дева Мария ходи по земята и изтрива сълзите на опечалените. Тя пази деца и възрастни отъ напасти и погибель. Тя дава на вѣрните победа, стои край постелята на болния, праща му изцѣление, моли Бога за милост къмъ всички.

Ето, поради туйти не видѣ въ рая Божията Майка

даде ли му писмото което ти дадохъ?

— Намѣрихъ свещеника и му вржчихъ писмото, господине учителю, но ми се струва, че той нѣма да може да го прочете...

— Какъ е възможно това?

— Па нашиятъ свещеникъ нишо не види.

— А отъ кѫде знаешъ ти, Велко, че той нишо не види?

— Ето отъ кѫде знамъ... Когато влѣзохъ въ стаята и предадохъ писмото на свещеника, той го отвори и веднага ми каза: „ момченце, кѫде си изгубилъ шапката? „ Пъкъ шапката ми бѣ на главата...

— Когато ти влѣзе при свещеника, не се ли сети да си свалишъ шапката?

— Е, то... това не се сетихъ да сторя, — отговорилъ засраменъ Велко.

— Върви си сега и други пътъ не повтаряй тази грѣшка!

Божията правда.

— Защо, дѣдо, умиратъ малкитѣ деца? — запита веднажъ Славка своя дѣдо... Детето още не е порастнало, а вече умира. Нима това е право?

Дѣдо й отговари така:

— Ще ти разкажа нѣщо, което съмъ научилъ, докато бѣхъ младъ:

Нѣкога Господъ ходѣлъ по земята, придруженъ отъ единъ Ангелъ. Тѣ срѣщнали единъ момъкъ.

— На колко си години, момко?

— На седемнадесетъ.

— Иди си веднага у дома, синко, — рекълъ Господъ.

Грѣшката на Велко.

Велко влѣзе въ учителската стая.

— Е, Велко, намѣри ли кѫщата на свещеника? Прे-